

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
22. september 2017

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
T-68/15	HH Ferries I/S (tidligere Scandlines Øresund I/S) m.fl. mod Kommissionen Scandlines Øresund I/S, HH Ferries Helsingør ApS og HH-Ferries Helsingborg AB har den 12. februar 2015 anlagt sag mod KOM ved Retten med påstand om, at KOM's statsstøtteafgørelse af 15. oktober 2014 vedrørende statsstøtte ydet af Danmark og Sverige til Øresundsbro Konsortiet annulleres. Den anfægtede KOM-afgørelse behandler tre statsstøtte klager indgivet af Scandlines Øresund I/S vedr. finansieringen af Øresundsforbindelsen. I klagerne har Scandlines navnlig anført, at de statsgarantier, som DK og SE har tildelt konsortiet og de for konsortiet særlige skatteregler vedr. underskudsfræførsel og afskrivninger, er ulovlige og uforenelig statsstøtte. KOM påstår frifindelse. DK og SE støtter KOM herunder med argumenter om, at konsortiet ikke udfører økonomiske aktiviteter, men myndighedsopgaver.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	04.10.17
C-480/16	Fidelity Funds (sag forelagt af Østre Landsret) Udgør en beskatningsordning, som den af hovedsagerne omhandlede, der indebærer, at udenlandske investeringsinstitutter omfattet af Rådets direktiv 85/611/EØF1 (UCITSdirektivet) kildebeskattes af udbytter fra danske selskaber, en tilsidesættelse af artikel 56 TEF (artikel 63 TEUF) om kapitalens frie bevægelighed eller artikel 49 TEF (artikel 56 TEUF) om den frie udveksling af tjenesteydelser, hvis tilsvarende danske investeringsinstitutter kan opnå fritagel-	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet Finanstilsynet	Mundtlig forhandling	05.10.17

	se for kildeskatten, enten fordi de faktisk udlodder en minimumsudlodning mod indeholdelse af kildeskat til deres medlemmer, eller teknisk skal opgøre en minimumsudlodning, hvoraf der skal indeholdes kildeskat i forhold til institutternes medlemmer?			
De forenede sager C-115/16, C-118/16 og C-119/16	N Luxembourg 1 m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret) Det bemærkes, at sagerne omhandler forskellige parter, og at de forelagte præjudicielle spørgsmål varierer fra sag til sag. Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	10.10.17
De forenede sager C-116/16 og C-117/16	T Danmark m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret) Det bemærkes, at sagerne omhandler forskellige parter, og at de forelagte præjudicielle spørgsmål varierer fra sag til sag. Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Forudsætter en medlemsstats påberåbelse af direktivets artikel 1, stk. 2, om anvendelsen af interne bestemmelser, som er nødvendige for at hindre svig og misbrug, at den pågældende medlemsstat har vedtaget en specifik national bestemmelse til gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, eller at der i national ret findes almindelige bestemmelser eller grundsætninger om svig og misbrug, der kan fortolkes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	10.10.17
C-299/16	Z Danmark (sag forelagt af Østre Landsret) 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	10.10.17
C-541/16	Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark KOM har den 25. oktober 2016 indgivet stævning ved EU-Domstolen mod DK for tilsidesættelse af forpligtelser på området for cabotagekørsel i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel. I stævningen nedlægger KOM påstand om, at DK ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 2, nr. 6, jf. artikel 8, i forordningen, da det i dansk ret er fastsat, at "én cabotagekørsel" kan bestå enten af flere læsesteder eller af flere lossesteder, men ikke begge dele. KOM	Justitsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Mundtlig forhandling	11.10.17

	<p>påstår desuden, at DK tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>KOM gør gældende, at forordningen udtømmende regulerer transportvirksomheders adgang til at udføre cabotagekørsel på de betingelser, der er fastsat i forordningen, og at det derfor er i strid med forordningen, når DK begrænser antallet af losse- eller læssteder.</p>			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
Forenede sager C-24/16 og C-25/16	<p>Nintendo m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan retten i en medlemsstat, som for så vidt angår en sagsøgt alene er kompetent i medfør af artikel 79, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design sammenholdt med artikel 6, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, fordi denne sagsøgte, som har hjemsted i en anden medlemsstat, har leveret muligvis retlighedskrænkende varer til den sagsøgte, som har hjemsted i den pågældende medlemsstat, i forbindelse med en sag om håndhævelse af rettigheder i medfør af et EF-design træffe afgørelser mod den førstnævnte sagsøgte, som har gyldighed i hele EU og har virkning ud over de leveringsrelationer, som danner grundlag for rettens kompetence? 2. Skal Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design, navnlig forordningens artikel 20, stk. 1, litra c), fortolkes således, at en tredjemand må afbilde EF-designet, hvis han vil sælge tilbehørsartikler til varer fra designhaveren, som svarer til EF-designet? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende: Hvilke kriterier gælder da herfor? 3. Hvordan bestemmes det sted, »hvor krænkelsen fandt sted« i artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) i de tilfælde, hvor krænkeren a) tilbyder EF-designkrænkende varer via et website og dette website – også – er henvendt til andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor krænkeren har hjemsted b) lader EF-designkrænkende varer transportere til et andet medlemsland end det, som han har hjemsted i? Skal den nævnte forordnings artikel 15, litra a) og g), fortolkes således, at den således fastsatte lov også finder anvendelse på andre personers medvirknings handlinger?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	27.09.17

T-765/15	<p>BelTechExport mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets forordning (EU) 2015/1948 af 29. oktober 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT L 284, s. 62) annulleres i det omfang, den udvider anvendelsen af de restriktive foranstaltninger, selv om de er midlertidigt suspenderet, over for sagsøgeren. — Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1957 af 29. oktober 2015 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT L 284, s. 149) annulleres i det omfang, den udvider anvendelsen af de restriktive foranstaltninger, selv om de er midlertidigt suspenderet, over for sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	27.09.17
C-435/16	<p>Acacia et D'Amato</p> <p>Sagen vedrører: 1) Finder den begrænsning af designbeskyttelsen, der fremgår af artikel 110, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002, kun anvendelse på formbundne dele, det vil sige dele, hvis form på grund af det samlede produkts udseende principielt er fastlagt således, at den ikke kan ændres og dermed ikke – som f.eks. fælge til motorkøretøjer – frit kan vælges af kunden? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Finder den begrænsning af designbeskyttelsen, der fremgår af artikel 110, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002, kun anvendelse på udbud af identisk udformede produkter, det vil sige produkter, der også hvad angår farve og størrelse svarer til de originale produkter? 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Finder den begrænsning af designbeskyttelsen, der fremgår af artikel 110, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002, til fordel for den, der udbyder et produkt, som principielt krænker det design, der er genstand for søgsmålet, kun anvendelse, såfremt udbyderen på objektiv vis sikrer, at hans produkt udelukkende kan erhverves til reparationsformål og ikke også til andre formål, f.eks. forbedring eller individualisering af det samlede produkt? 4) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende: Hvilke foranstaltninger skal den, der udbyder et produkt, som principielt krænker det design, der er genstand for søgsmålet, iværksætte for på objektiv vis at sikre, at hans produkt udelukkende kan erhverves til reparationsformål og ikke også til andre formål, f.eks. forbedring eller individualisering af det samlede produkt? Er det tilstrækkeligt, a) at udbyderen i salgsbrochuren henviser til, at salg udelukkende sker med det formål at give mulighed for at reparere det samlede produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, eller b) kræves det, at udbyderen kun leverer sit produkt, hvis aftageren (en forhandler eller forbruger) skriftligt erklærer at ville anvende det udbudte produkt alene til reparationsformål?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	28.09.17

C-164/16	<p>Mercedes Benz Financial Services UK</p> <p>1) Hvad skal der forstås ved ordene »en kontrakt [...] med den klausul, at ejendomsretten under normale forhold erhverves senest ved betaling af det sidste afdrag« i artikel 14, stk. 2, litra b)[, i direktiv 2006/112]? 2) Kræver udtrykket »under normale forhold« – navnlig i forbindelse med den foreliggende sag – at en skattemyndighed begrænser sig til at identificere eksistensen [org. s. 14] af en købsoption, som kan udnyttes senest ved betaling af det sidste afdrag? 3) Eller kræver udtrykket »under normale forhold«, at den nationale myndighed går videre og fastlægger det økonomiske formål med kontrakten? 4) Hvis det tredje spørgsmål bevares bekræftende: a. Bør fortolkningen af artikel 14, stk. 2,[i direktiv 2006/112] påvirkes af en analyse af, om det er sandsynligt, at kunden udnytter en sådan option? b. Er størrelsen af den pris, der skal betales ved udnyttelsen af købsoptionen, relevant med henblik på at fastlægge kontraktens økonomiske formål?</p>	Skatteministeriet	Dom	04.10.17
C-567/15	<p>LitSpecMet</p> <p>Skal artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at et selskab: – der er stiftet af en ordregivende myndighed, der driver virksomhed på jernbanetransportområdet navnlig ved drift af offentlig jernbanefrastruktur, person- og godstransport – der uafhængigt udøver en erhvervmæssig virksomhed, hvor den fastsætter en forretningsstrategi, træffer beslutninger vedrørende vilkårene for virksomhedens aktivitet (produktmarked, kundesegment osv.), handler på et konkurrencepræget marked i hele Den Europæiske Union og uden for EU's marked, leverer tjenesteydelser i form af fremstilling og reparation af rullende materiel og deltager i offentlige udbud, der er forbundet med denne virksomhed og søger at få ordrer fra tredjemand (andre end moderselskabet) – der leverer tjenesteydelser i form af reparation af rullende materiel til sin stifter på grundlag af interne transaktioner, og hvor værdien af disse tjenesteydelser udgør 90% af virksomhedens samlede virksomhed – hvis levering af tjenesteydelser til stifteren tager sigte på at sikre stifterens person- og godstransportvirksomhed, ikke skal betragtes som en ordregivende myndighed? Såfremt Domstolen fastslår, at selskabet skal betragtes som en ordregivende myndighed under de ovennævnte omstændigheder, skal artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF da fortolkes således, at et selskab mister sin status som ordregivende myndighed, såfremt værdien af reparationer af rullende materiel, der ydes på baggrund af interne transaktioner med den ordregivende myndighed, som er selskabets stifter, falder og udgør mindre end 90% eller ikke udgør hovedparten af den samlede omsætning fra selskabets virksomhed?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	05.10.17

C-473/16	F 1) Skal artikel 4 i direktiv 2004/83/EF, sammenholdt med artikel 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at der i forbindelse med asylansøgere, der tilhører gruppen af LGBTI-personer [lesbiske, bøsser, biseksuelle, transseksuelle og interseksuelle] indhentes og vurderes en sagkyndig erklæring fra en retsmedicinsk psykolog, der er baseret på projektive personlighedstests, når der i forbindelse med udarbejdelsen af erklæringen hverken stilles spørgsmål vedrørende asylansøgerens seksuelle vaner eller foretages en fysisk undersøgelse af vedkommende? 2) I tilfælde af, at den i det første spørgsmål nævnte sagkyndige erklæring ikke kan anvendes som bevis, skal artikel 4 i direktiv 2004/83/EF, sammenholdt med artikel 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da fortolkes således, at – i de tilfælde, hvor asylansøgningen baseres på forfølgelse på grund af seksuel orientering – hverken de nationale administrative myndigheder eller domstolene har mulighed for ved hjælp af sagkyndige metoder at undersøge sandfærdigheden af asylansøgerens udtalelser, uanset disse metoders nærmere kendetegn?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	05.10.17
T-149/15	Ben Ali mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31. januar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 28, s. 62) og Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 31, s. 1), som regelmæssigt fornyet (1) og ændret (2) (herefter »de anfægtede afgørelser«), annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	05.10.17
T-175/15	Mabrouk mod Rådet Annulatio af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/157 (EUT 2015 L 26, s. 29) om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT 2011 L 28, s. 62), for så vidt som de vedrører sagsøgeren, idet disse restriktive foranstaltninger består i indefrysning af aktiver i EU. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Dom	05.10.17
C-413/15	Farrell Sagen vedrører: 1. Skal testen i dom Foster m.fl. (sag C-188/89), jf. dommens præmis 20, vedrørende spørgsmålet om, hvad der udgør et statsligt organ i en medlemsstat, forstås således, at betingelserne i denne test skal finde anvendelse (a) kumulativt, eller (b) hver for sig? 2. For så vidt som visse særlige forhold, der blev henvist til i dom Foster m.fl. [udelades] (sag C-188/89), subsidiært kan anses for at være forhold, hvortil der skal tages behørigt hensyn ved en over-	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	10.10.17

	<p>ordnet bedømmelse, findes der da et grundlæggende princip bag de særlige forhold, der blev lagt til grund i den nævnte dom, som en ret skal anvende ved afgørelsen af, om et bestemt organ er et statsligt organ? 3. Er det tilstrækkeligt, at en medlemsstat har tildelt et organ en omfattende forpligtelse med det angivelige formål at opfylde EU-retlige forpligtelser, for at dette organ kan anses for at være et statsligt organ i medlemsstaten, eller er det herudover nødvendigt, at et sådant organ endvidere har a) særlige beføjelser eller b) fungerer under medlemsstatens direkte kontrol eller tilsyn?</p>			
C-664/15	<p>Protect Natur-, Arten- und Landschaftschutz Umweltorganisation</p> <p>1. Giver artikel 4 i direktiv 2000/60/EF 1 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet) eller vandrammedirektivet som sådant i en sag, som ikke er underlagt en miljøkonsekvensvurdering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), en miljøorganisation rettigheder, til beskyttelse af hvilke organisationen i henhold til artikel 9, stk. 3, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som er indgået ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 på Det Europæiske Fællesskabs vegne (Århuskonventionen), har ret til adgang til administrative eller retslige procedurer?</p> <p>Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:</p> <p>2. Skal disse rettigheder i henhold til Århuskonventionens bestemmelser kunne gøres gældende allerede under den administrative procedure, eller er det tilstrækkeligt, at der er mulighed for at indbringe den administrative myndigheds afgørelse for en domstol?</p> <p>3. Er det lovligt, at den nationale procesret (§ 42 AVG) henviser miljøorganisationen til – på samme måde som andre parter i sagen – ikke først at gøre sine indsigelser gældende i en klage ved forvaltningsdomstolen, men at gøre dem gældende rettidigt allerede under den administrative procedure, idet den i modsat fald mister sin partsstatus og heller ikke længere kan indgive klage til forvaltningsdomstolen?</p>	Energistyrelsen	GA	12.10.17